Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1857.

Erste Abtheilung.

XI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 26. März 1857.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1857.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XI.

Wydany i rozesłany dnia 26. Marca 1857.

47.
Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 2. März 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XI. Stück, Nr. 47, ausgegeben am 14. März 1857),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

womit die Anwendung der Schnellwagen beim Detailverkaufe verboten wird.

Das Handelsministerium findet im Einverständnisse mit dem Ministerium des Innern sich veranlaßt, den Gebrauch der einstehenden sowie der nicht einstehenden Schnellwagen beim Detailverkaufe an das Publikum hiemit allgemein zu verbieten. Nur für den Verkauf im Großen wird die Anwendung der ordentlich cimentirten einstehenden Schnellwagen bei Zustimmung des Käufers noch gestattet, welchem das Recht vorbehalten bleibt, die Anwendung einer Schalenwage zu verlangen, wo sodann der Verkäufer seiner Forderung Folge zu geben verpflichtet ist.

Nicht einstehende Schnellwagen dürfen auch beim Verkaufe im Großen nicht angewendet werden.

Die Anwendung von Schnellwagen für eigene Controlszwecke, bleibt durch obige Verbote unberührt.

Uebertretungen dieser Vorschrift werden, in soweit nicht Handlungen unterlaufen, die durch die Strafgesetze verpönt sind, nach der kaiserlichen Verordnung vom 20. April 1854 (Nr. 96 des Reichs-Gesetz-Blattes*) und der Ministerial-Verordnung vom 25. April 1854 (Nr. 102 des Reichs-Gesetz-Blattes) geahndet, und die in verbotener Anwendung betretenen Schnellwagen als verfallen erklärt.

Diese Verordnung hat mit 1. Juli 1857 in Wirksamkeit zu treten.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

48.
Verordnung des Ministeriums des Innern vom 6. März 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XI. Stück, Nr. 48, ausgegeben am 14. März 1857),

wirksam für das Königreich Galizien und Lodomerien, das Großherzogthum Krakau und das Herzogthum Bukowina,

hinsichtlich der Competenz der Grundlasten-Ablösungs- und Regulirungs-Landescommissionen und der politischen Behörden zur Verhandlung und Entscheidung jener aus dem grundherrlichen Verhältnisse herrührenden Streitigkeiten, deren Gegenstand den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, unterliegt.

Das Ministerium des Innern findet bezüglich der Competenz zur Verhandlung und Entscheidung jener aus dem bestandenen grundherrlichen Verhältnisse herrührenden Strei-

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, erste Abtheilung, XXV. Stück, Nr. 103, Seite 267.

47.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli Publicznych z dnia 2. Marca 1857 roku,

(Dziennik Praw Państwa, Część XI, Nr. 47, wydana dnia 14. Marca 1857 r.),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

mocą którego zakazuje się używanie bezmianów w sprzedaży cząstkowéj.

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych widzi się Ministeryum Handlu spowodowaném, zakazać powszechnie niniejszém używania balansowo-wstawnych równie jak balansowo-niewstawnych bezmianów w sprzedaży cząstkowéj dla publiczności. Tylko w sprzedaży hurtem dozwoloném jeszcze zostaje używanie należycie piętnowanych bezmianów balansowo-wstawnych, jeżeli na to kupujący przyzwala, któremu służy prawo, żądać użycia wagi z szalami, a któremu żądaniu sprzedający obowiązanym jest zadosyć uczynić.

Niewstawnych bezmianów nawet i w sprzedaży hurtem używać nie wolno.

Używanie bezmianów dla pewnych celów kontrolnych, nie jest powyższemi zakazami usunięte.

Przestępstwa przepisu niniejszego, o ile nie zachodzą czynności, ustawami karnemi zakazane, karane będą wedle Cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. Kwietnia 1854 r. (Nr. 96 Dziennika Praw Państwa *) tudzież ministeryalnego rozporządzenia z dnia 25. Kwietnia 1854 r. (Nr. 102 Dziennika Praw Państwa), a zarazem za przepadłe uznane będą bezmiany, w zakazaném użyciu przydybane.

Rozporządzenie niniejsze wejść ma w życie z dniem 1. Lipca 1857 r.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

48.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 6. Marca 1857 r.,

(Dziennik Praw Państwa, Część XI, Nr. 48, wydana dnia 14. Marca 1857),

obowiązujące w Galicyi i Lodomeryi, w Wielkiém Księstwie Krakowskiém i w Księstwie Bukowińskiém,

względem kompetencyi komisyj krajowych co do reluicyi i regulacyi ciężarów gruntowych nie mniéj władz politycznych w przedmiocie rozprawy i rozstrzygania onych z gruntowo-pańskich stósunków wynikających sporów, których przedmiot ulega postanowieniom Najwyższego Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r., N. 130 Dziennika Praw Państwa.

Ministeryum Spraw Wewnętrznych uznaje za rzecz stósowną względem kompetencyi w rozprawie i rozstrzyganiu onych z byłego stósunku dominikalnego wy-

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział pierwszy, Część XXV, N. 103, stron. 267.

tigkeiten zwischen den ehemaligen Grundherrschaften und ihren Unterthanen, deren Gegenstand den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes*), unterliegt, im Nachhange zu der Verordnung vom 28. Juli 1856, §. 28, Nr. 141 des Reichs-Gesetz-Blattes**) Nachstehendes zu verordnen:

1. Die im Bestande des Gubernial-Kreisschreibens vom 21. November 1848, Nr. 14.954, den politischen Behörden zustehende Competenz zur Verhandlung und Entscheidung von Streitigkeiten zwischen den ehemaligen Grundherrschaften und ihren Unterthanen wird, in soferne es sich um die Behauptung und beziehungsweise die Anmaßung eines nach dem Patente vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, der Ablösung oder Regulirung von Amtswegen unterliegenden Rechtes überhaupt, oder um einen der im §. 7 dieses Patentes bezeichneten Puncte handelt, vom Tage der Activirung der zur Durchführung der Grundlasten-Ablösung und Regulirung zu bestellenden Localcommissionen an die Grundlasten-Ablösungs- und Regulirungs-Landescommission übertragen, welche sohin alle über solche Streitigkeiten in dem erwähnten Zeitpuncte bei den politischen Behörden aller Instanzen anhängigen und noch nicht definitiv entschiedenen Verhandlungen zu übergeben sind.

2. Bei Streitigkeiten über solche Rechte, die nach dem Allerhöchsten Patente vom 5. Juli 1853, Nr. 130 des Reichs-Gesetz-Blattes, nur über Anlangen eines interessirten Theiles der Ablösung oder Regulirung zu unterziehen sind, treten die sub 1. festgesetzten Bestimmungen über die Competenz der Grundlasten-Ablösungs- und Regulirungs-Landescommissionen nur dann in Anwendung, wenn zur Zeit der Activirung der Localcommissionen in dem gegebenen Falle die Provocation wirklich stattgefunden hat.

3. Bezüglich der Verhandlungen und Entscheidungen über Streitigkeiten, welche nicht das Benützungs-, Servituts- oder gemeinschaftliche Besitzrecht selbst, sondern nur die Störung im Besitze solcher Rechte, oder die Art und Weise der Verabfolgung oder der Entschädigung verweigerter Nutzungen zum Gegenstande haben, bleibt die gesetzlich begründete Competenz der politischen Behörden unbeirrt, sowie dieselben auch fortan die rechtskräftigen politischen Entscheidungen in Vollzug zu setzen haben.

Freiherr von **Bach** m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXIX. Stück, Nr. 131, Seite 430.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1856, erste Abtheilung, XXXIV. Stück Nr. 147, Seite 395.

nikających sporów między dawnemi Państwami a ich poddanemi, których przedmiot ulega postanowieniom Najwyższego Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r., N. 130 Dziennika Praw Państwa *), w dodatku do rozporządzenia z dnia 28. Lipca 1856 roku, §. 28, Nr. 141 Dziennika Praw Państwa **), rozporządzić co następuje:

1. Przysłużająca z mocy okólnika gubernialnego z d. 21. Listopada 1848 roku Nr. 14954 władzom politycznym kompetencyja rozprawy i rozstrzygania sporów między byłemi Państwami i ich poddanemi, o ile idzie o utrzymanie, a względnie niesłuszne roszczenie sobie prawa, wedle Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r., Nr. 130 Dziennika Praw Państwa ulegającego z urzędu reluicyi lub regulacyi, lub o jeden z punktów w §. 7 rzeczonego patentu wskazanych, z chwilą wprowadzenia w czynność komisyj miejscowych, celem uskutecznienia reluicyi i regulacyi ciężarów gruntowych ustanowionemi być mających, przechodzi na krajową komisyję reluicyi i regulacyi ciężarów gruntowych, któréj zatém oddane być mają wszystkie rozprawy, względem sporów takowych w rzeczonéj chwili u władz politycznych wszelkich instancyj wiszące a jeszcze ostatecznie nie rozstrzygnione.

2. Przy sporach o prawa takowe, które wedle Najwyższego Patentu z dnia 5. Lipca 1853 r., Nr. 130 Dziennika Praw Państwa, tylko na żądanie strony interesowanéj reluicyi lub regulacyi poddane będą, ustanowione pod 1. Postanowienia co do kompetencyi komisyj krajowych reluicyi i regulacyi ciężarów gruntowych wtenczas tylko wchodzą w zastósowanie, jeżeli w chwili wprowadzenia w czynność komisyj miejscowych prowokacyja rzeczywiście już nastąpiła.

3. Co się tyczy rozpraw i rozstrzygnień sporów, których przedmiotem nie jest samo już prawo użytkowania, służebności lub spólnego posiadania, lecz tylko naruszenie w posiadaniu praw takowych albo sposób wydania lub wynagrodzenia użytków odmówionych, zasadzająca się na prawach kompetencyja władz politycznych zostaje nienaruszoną, jako téż takowe i nadal wykonywać będą polityczne rozstrzygnienia prawomocne.

Baron **Bach** m. p.

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1853, Oddział piérwszy, Część XXIX, N. 131, stron. 430.

**) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1856, Oddział piérwszy, Zeszyt XXXIV, N. 147, stron. 395.

49.

Verordnung des Finanzministeriums vom 6. März 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XI. Stück, Nr. 49, ausgegeben am 14. März 1857),

giltig für alle Kronländer der Monarchie,

über die Ermäßigung der Preise des inländischen Salzes und die zollfreie Einfuhr ausländischen Salzes für chemisch-technische Zwecke.

Um die Erzeugung chemischer Hilfsstoffe, welche aus Salz gewonnen werden, zur Beförderung der Gewerbsthätigkeit zu erleichtern, haben Seine k. k. Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 18. Februar 1857 zu genehmigen geruht:

I. Die Preise für das inländische, sogenannte Fabrikssalz zu chemisch-technischen Zwecken werden herabgesetzt:

a) für das Sudsalz		für den Wiener Centner im unverpackten Zustande.
in Hall auf	58 kr.	
„ Gmunden „	54 „	
„ Hallein „	36 „	
bei den ostgalizischen Salinen, dann bei jenen zu Kaczika in der Bukowina, und Soovár in Ungarn, auf	32 „	
b) für das Seesalz		
in Capodistria und Pirano auf	32 „	
„ Venedig auf	40 „	
c) für das Steinsalz		
in Wieliczka und Bochnia, dann bei den Salinen in der Marmaros und in Siebenbürgen auf	18 „	
und für die Abfälle an diesen Steinsalzstätten, welche zum menschlichen Genuß nicht verwendbar sind	12 „	

II. Ausländisches Salz kann zu chemisch-technischen Zwecken unter den folgenden, zur Sicherheit des Gefälles gebotenen Controlsbestimmungen zollfrei eingeführt werden.

1. Die Bewilligung zu diesem zollfreien Salzbezuge wird vom Finanzministerium bloß jenen Fabriksunternehmungen für die Erzeugung chemischer Produkte ertheilt werden, welche nach der Bestimmung der Allerhöchsten Entschließung vom 15. Juni 1851 und der hiernach erlassenen Vollzugsvorschrift vom 27. Juni 1851, (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1851, XLVII. Stück, Nr. 169*), zum Salzbezuge für technische Zwecke um begünstigte Preise berufen, und hiezu nach Erfüllung der gesetzlichen Bedingungen von den bezüglichen Finanzbehörden berechtiget worden sind, oder welche sich, in soferne

---

*) Allgemeines Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für das Kronland Galizien und Lodomerien vom Jahre 1851, XXVIII. Stück, Nr. 223, Seite 713.

49.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z d. 6. Marca 1857 r.,

(Dziennik Praw Państwa, Część XI, Nr. 49, wydana dnia 14. Marca 1857),

obowiązujące we wszystkich Krajach Monarchii,

o zniżeniu cen soli krajowéj i o bezpłatném wprowadzeniu soli zagranicznéj dla celów chemiczno-technicznych.

By ułatwić fabrykacyję chemicznych materyjałów pomocniczych, z soli wydobytych, do podniesienia przemysłowości, raczył Najjaśniejszy Pan, Jego C. K. Mość Najwyższém Postanowieniem z dnia 18. Lutego 1857 r. uchwalić, co następuje:

I. Ceny soli krajowéj, tak zwanéj fabrycznéj zniżają się dla celów chemiczno-technicznych, a to:

a) Warzonki		Od centnara wiedeńskiego w stanie bezpakownym.
w Hall na	58 xr.	
w Gmunden na	54 „	
w Hallein „	36 „	
w salinach wschodnio-galicyjskich, tudzież w onych Kaczyki w Bukowinie, Soovár w Węgrzech, na	32 „	
b) Soli morskiéj		
w Capodistria i Pirano na	32 „	
w Wenecyi na	40 „	
c) Soli kamiennéj		
w Wieliczce i Bochni, tudzież w salinach w Marmaros i Siedmiogrodzie na	18 „	
a odpadków w tych kopalniach soli kamiennéj, do pożywania ludzkiego niezdolnych na	12 „	

II. Sól zagraniczna wprowadzona być może *bez opłaty celnéj* dla celów chemiczno-technicznych pod następującemi postanowieniami kontrolnemi, ku zabezpieczeniu dochodów wydanemi.

1. Pozwolenie do tego bezpłatnego sprowadzania soli udzieloném będzie przez Ministeryum Finansów tylko onym przedsiębiorstwom fabrycznym dla wyrobu produktów chemicznych, które wedle Najwyższego Postanowienia z dnia 15. Czerwca 1851 r. i wydanego w skutek tego przepisu wykonawczego z dnia 27. Czerwca 1851 r. (Dziennik Praw Państwa z roku 1851, część XLVII, Nr. 169 *), powołane są do sprowadzania soli dla celów technicznych o cenach zniżonych, i ku temu, po spełnieniu warunków prawnych, upoważnione zostały przez doty-

*) Powszechny Dziennik Praw Krajowych i Rządowych dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z roku 1851, Część XXVIII, Nr. 223, stron. 713.

es sich um die Errichtung neuer Fabriken handelt, zur Erfüllung der gesetzlichen Bedingungen bereit erklären. Die Bewilligung wird nur gegen die Nachweisung ertheilt, daß wegen der entfernten Lage der Fabriksunternehmungen von den inländischen Salzstätten und wegen des hiedurch bedingten kostspieligen Transportes, der erforderliche Salzbedarf in entsprechender Weise nicht aus den letzteren bedeckt werden kann. Es ist um diese Bewilligung stets vorhinein und schriftlich im Wege der bezüglichen Finanz-Landesbehörde unter Nachweisung des wahrscheinlichen Betriebsumfanges der Fabrik, und der jährlich erforderlichen Salzmenge, sowie des Vorhandenseins der, zu deren gefällsämtlichen Verwahrung bestimmten, verschließbaren Magazinräume speciel einzuschreiten, und hiebei auch das Zollamt, über welches das Salz eingeführt werden, und der Weg, den es bis in die Fabrik nehmen wird, anzugeben.

Die Einfuhr wird in der Regel nur über ein Hauptzollamt gestattet, und der Eintritt über ein Nebenzollamt I. Classe wird blos ausnahmsweise zugelassen werden, wenn der Umweg über ein Hauptzollamt ein allzugroßer wäre.

2. Nach erfolgter Entscheidung über den dießfälligen Antrag der Landesbehörde ist, falls es sich um eine neue Fabrik handelt, auf Erfüllung der gesetzlichen Bedingungen, unter denen ein begünstigter Salzbezug überhaupt stattfindet, namentlich auf Erlag der vorgeschriebenen Caution zu dringen, und es sind sofort die entsprechenden Weisungen an die bezüglichen Zoll- und Controlsorgane wegen gehöriger Ueberwachung der fraglichen Salzsendungen zu erlassen.

3. Das Einbruchzollamt hat für jede bezugsberechtigte Fabrik einen Conto zu eröffnen, in welchem das zum zollfreien Bezuge aus dem Auslande bewilligte Salzquantum einerseits, und die hierauf bezogenen Transporte andererseits einzutragen sind. Der durch die einzelnen Sendungen nicht erschöpfte Rest des bewilligten Jahresquantums darf jedoch auf das nächste Jahr nicht übertragen werden.

4. Der Salztransport vom Einbruchsamte bis in die Fabrik erfolgt unter Begleitscheincontrole unter der Haftung der Fabrik. Zur Erledigung des Begleitscheines ist das Controlsorgan der Fabrik, wenn dieselbe außer dem Standorte eines Zollamtes sich befindet, für sich allein, sonst aber im Einvernehmen mit dem Standorte befindlichen Zollamte ermächtiget. Sollte die Fabrik im Standorte des Einbruchsamtes sich befinden, also eine Begleitscheincontrole entfallen, so hat das Controlsorgan jedenfalls den Beschaubefund mitzufertigen. Auch ist in allen Fällen von dem Controlsorgane die Uebernahme des Salzes unter ämtlicher Mitsperre zu bestätigen.

5. Die zum Salzbezuge aus dem Auslande ermächtigten Unternehmer sind endlich verpflichtet, ihren Materialbedarf mit Schluß jeden Jahres für die nächste Periode verläßlich anzugeben, und sollte aus den dießfälligen Nachweisungen, oder auch sonst bei Ueberwachung der Fabrik wahrgenommen werden, daß die bewilligte Jahressalzmenge

czące władze finansowe, lub które, o ile chodzi o założenie nowych fabryk, gotowemi się oświadczyły do wypełnienia warunków prawnych. Pozwolenie tylko za tym wykazem udzieloném będzie, iż z powodu odległego położenia przedsiębiorstw fabrycznych od krajowych kopalń soli, i wynikającego z tąd drogiego transportu, wymagana potrzeba soli w sposób odpowiedni z tychże kopalń pokrytą być nie może. O takowe pozwolenie zawsze naprzód i na piśmie przez dotyczącą władzę krajową finansową specyalnie upraszać należy, przy wykazaniu prawdopodobnéj objętości obrotu fabrycznego, tudzież rocznie wymaganéj ilości soli, niemniéj, rzeczywiście istniejących magazynów do zamknięcia, przeznaczonych dla dochodowo-urzędowego onéjże przechowania a oraz, przy oznaczeniu urzędu celnego, przez który sól ma być wprowadzoną, jako i drogi, którą do fabryki ma być wiezioną.

Wprowadzenie w powszechności dozwoloném będzie tylko przez główny urząd celny, a wejście przez uboczny urząd celny klasy I. wyjątkowo tylko pozwoloném zostanie, gdyby wybocz przez główny urząd celny za nadto była wielką.

2. Jak skoro nastąpi rozstrzygnienie na dotyczący wniosek władzy krajowéj, jeżeli idzie o nową fabrykę, żądać należy dopełnienia warunków prawnych, pod któremi ogólnie miejsce ma uwzględnione sprowadzenie soli, mianowicie złożenia przepisanéj kaucyi, poczém odpowiednie zlecenia wydane być winny do dotyczących organów celnych jako i kontrolnych ku należytemu przypilnowaniu przesyłek soli w mowie będących.

3. Urząd celny wstępny otworzy każdéj do poboru uprawnionéj fabryce konto, w którém z jednéj strony zamieszczoną będzie ilość soli, dozwolona z zagranicy do sprowadzenia bez opłaty cła, z drugiéj zaś transporty do tego się odnoszące. Niewyczerpana atoliż przesyłkami pojedynczemi reszta dozwolonéj ilości rocznéj nie może być przeniesioną na rok następny.

4. Transport soli od urzędu wstępnego aż do fabryki miejsce mieć będzie pod kontrolą karty konwojowéj i pod odpowiedzialnością fabryki. Do załatwienia karty konwojowéj upoważnionym jest urząd kontrolny fabryki, a to, jeżeli ta znajduje się zewnątrz stanowiska urzędu celnego, sam przez się, przeciwnie zaś za porozumieniem się z urzędem celnym, w miejscu znajdującym się. Gdyby fabryka znajdowała się w miejscu urzędu wstępnego, przezcoby kontrola karty konwojowéj odpadała, wówczas organ kontrolny zawsze stan oględzin spólnie podpisywać będzie. Nadto we wszystkich przypadkach organ kontrolny potwierdzić winien, iż sól pod spólne zamknięcie urzędowe poddaną została.

5. Przedsiębiorcy do sprowadzenia soli upoważnieni, obowiązani są zresztą, z końcem każdego roku dla następnego okresu dokładnie oznaczyć potrzebę materyałów, a gdyby z dotyczących wykazów, lub téż inną drogą przy dopilnowaniu fabryki spostrzeżoném zostało, iż dozwolona roczna ilość soli nie odpowiada rze-

dem wirklichen Betriebsumfange derselben nicht entspricht, so wird der Materialbezug nach Maßgabe der glaubwürdig erhobenen Verbrauchsmenge geregelt werden.

6. Die Gebarung mit dem aus dem Auslande zollfrei bezogenen Salze unterliegt in der Fabrik derselben Controle, welche für Verwendung des aus inländischen Erzeugungsstätten gegen ermäßigte Preise erhobenen Salzes vorgeschrieben ist.

Die Bestimmungen des gegenwärtigen Erlasses treten im lombardisch-venetianischen Königreiche an dem, durch das bezügliche Landes-Regierungs-Blatt kundzumachenden Tage, in den übrigen Kronländern aber am 1. April 1857 in Wirksamkeit.

Freiherr von **Bruck** m. p.

50.

Verordnung des Justizministeriums vom 7. März 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XI. Stück, Nr. 50, ausgegeben am 14. März 1857),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

betreffend den Schriftenwechsel mit den Gerichten der Königreiche Dänemark, Niederlande und Belgien.

Die k. k. Gerichtsbehörden werden angewiesen, ihre Ersuchschreiben an die Gerichte der Königreiche Dänemark, Niederlande und Belgien, diese Ersuchschreiben mögen die Zustellung gerichtlicher Acte, oder die Vornahme anderer Amtshandlungen zum Gegenstande haben, nicht unmittelbar, sondern im Wege der Ministerien der Justiz und des Aeußern einzusenden.

Freiherr von **Krauß** m. p.

51.

Verordnung des Justizministeriums vom 7. März 1857,

giltig für die Königreiche Ungarn, Kroatien und Slawonien, für die serbische Wojwodschaft und das Temeser Banat,

über die Frage, wie die im §. 3, Absatz 4, der Verordnung vom 15. December 1855, Nr. 222 des Reichs-Gesetz-Blattes, vorgeschriebene Anmeldung intabulirter Forderungen zum Zwecke deren Uebertragung in die neuen Grundbuchs-Protokolle zu geschehen habe, im Falle die intabulirten Originalurkunden in Verlust gerathen sind.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XI. Stück, Nr. 51, ausgegeben am 14. März 1857.

czywistéj objętości jéj obrotu, wówczas sprowadzenie materyału uregulowaném będzie w miarę ilości użycia wiarogodnie oznaczonego.

6. Szafunek solą, sprowadzaną bez opłaty cła z zagranicy podlega w fabryce téj saméj kontroli, jaka przepisaną jest dla użycia soli, z miejsc krajowéj produkcyi po cenach zniżonych podniesionéj.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie w Królestwie Lombardzko-Weneckiém z dniem, obwieszczonym przez dotyczący Dziennik Rządu Krajowego, w innych zaś Krajach koronnych z dniem 1. Kwietnia 1857 r.

Baron **Bruck** m. p.

50.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 7. Marca 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część XI, Nr. 50, wydana dnia 14. Marca 1857),

obowiązujące w całéj objętości Państwa, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

dotyczące zamiany korespondencyi z sądami Królestw Duńskiego, Niederlandzkiego i Belgijskiego.

C. K. władze sądowe mają sobie niniejszém polecone, przesyłać nie bezpośrednio swe pisma wezwawcze do sądów Królestw Duńskiego, Niederlandzkiego i Belgijskiego, bądź to, czy przedmiot ich stanowi doręczenia aktów sądowych, lub przedsiębranie innych czynności urzędowych, lecz drogą Ministerstw Sprawiedliwości i Spraw Zewnętrznych.

Baron **Krauss** m. p.

51.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 7. Marca 1857,

obowiązujące w Królestwach Węgierskiém, Kroackiém i Slawońskiém, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim,

w przedmiocie kwestyi, jak przedsiębraném być winno zgłoszenie intabulowanych wierzytelności przepisane w §. 3, ustępie 4, Rozporządzenia z d. 15. Grudnia 1855 r., Nr. 222 Dziennika Praw Państwa, celem ich przeniesienia do nowych protokułów księgi gruntowéj, na ten przypadek gdyby zaintabulowane dokumenta oryginalne zagubione zostały.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XI, Nr. 51, wydaną dnia 14. Marca 1857.